Република Србија
УПРАВНИ СУД
2 У. 12404/16
22.06.2017. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, мр Весне Чогурић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Миланом Шуђуром, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. Из ..., ..., чији је пуномоћник Јевтић Светолик, адвокат из Лајковца, Краља Петра 3, поднетој против Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Управа за управне послове, ради поништаја решења туженог 03/9 број 210-1-135/14-2 од 05.08.2016. године, у предмету одузимања оружја, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.06.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове 03/9 број 210-1-135/14-2 од 05.08.2016. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против решења Полицијске управе у Ваљеву, број 210-109/13-1 од 21.06.2016. године, којим се у ставу 1. диспозитива одузима од тужиоца оружни лист рег.број ... издат од стране ПУ ... као и ловачки карабин марке ЦЗ М-70, калибра 8 х 57, фабрички број ..., оружни лист рег.број ... издат од стране ПУ ..., као и ловачка пушка марке "Збројовка" МОД-585, калибра 12, фабрички број ..., оружни лист рег.број ... издат од стране ПУ ... као и ловачка пушка марке "ИЖ-27Е", калибра 12, фабрички број .... Ставом 2. диспозитива наложено је тужиоцу да по правноснажности решења о одузимању оружја, у року од годину дана отуђи одузето оружје и муницију, односно нађе купца или га прода посредством овлашћеног предузећа за промет оружја и муниције, у противном одузето оружје и муниција постају власништво Републике Србије.

У тужби поднетој Управном суду дана 02.09.2016. године, тужилац је

оспорио законитост решења туженог органа. Навео је да је у истој правној ствари тужилац већ водио управни спор у предмету У 5764/14 где је Управни суд уважио тужбу и поништио оспорено решење. Тужени орган је неосновано, игноришући правно схватање Управног суда поново донео исту одлуку и одбио жалбу тужиоца изјављену против решења ПУ .. којим је тужиоцу одузето оружје и оружни листови. Истакао је да тужилац никада није осуђиван, нити прекршајно кажњаван, да није склон злоупотреби алкохола, да ни са ким није у завади или у сукобу, као и да се ловом бави 46 година. Сматра да нема ниједног услова нити једне околности из члана 8. став 2. Закона о оружју и муницији за одлучивање као у оспореном решењу. Истиче и да је са рођацима, суседима, познаницима у добрим неконфликтним односима, те да за 46 година поседовања оружја никада није угрозио ничију сигурност нити био у сукобу. Са изнетих разлога предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи

Тужени орган у одговору на тужбу, остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења. Навео је да је оспорено решење засновано на закону и да је од тужиоца требало одузети оружје јер је то неопходно за заштиту личне и имовинске сигурности других лица. Министарство унутрашњих послова Републике Србије је своју одлуку донео на основу чињеница и података који су утврђени проверама и оперативним радом припадника тог министарства, који се воде на основу члана 76. став 1. тачка 8. Закона о полицији, а за којима није престала потреба за коришћењем, сходно члану 80. став 2. истог Закона. Даље је навео да су неосновани наводи да је тужени орган донео исту одлуку игноришући правно схватање Управног суда јер је у поновном поступку првостепени орган отклонио утврђене недостатке. Предложио је да суд тужбу одбије

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09) будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, правилно је, по оцени туженог, првостепени орган утврдио чињенично стање, руководећи се оценом чињеница и података који су утврђени проверама и оперативним радом припадника министарства, а који се воде на основу члана 76. став 1. тачка 8. Закона о полицији ("Службени гласник РС", бр. 101/05, 63/09 и 92/11) и за којима није престала потреба за коришћењем, сходно члану 80. став 2. истог закона, те да су од тужиоца, сагласно одредбама члана 24. а у вези са чланом 8. став 2. Закона о оружју и муницији, одузети оружни листови и оружје на које исти гласи, јер је то неопходно за заштиту личне и имовинске сигурности других лица. У погледу навода жалбе да тужилац није кривично ни прекршајно кажњаван, по оцени туженог исти нису од утицаја на примену одредбе члана 8. став 2. Закона о оружју и муницији, уз напомену да се у образложењу решења не могу наводити подаци из евиденција Министарства која се односе на оперативне извештаје, оперативне изворе сазнања и лица под посебном полицијском заштитом, а

који су послужили као основ за одузимање оружја из разлога заштите личне и имовинске сигурности других лица. Са изнетих разлога, тужени орган је на основу члана 230. Закона о општем управном поступку донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Основано се по оцени Управног суда наводима тужбе оспорава законитост решења туженог органа због битних повреда правила поступка и неправилне примене материјалног права.

Из стања у списима предмета достављеним уз одговор на тужбу произлази да је Основно јавно тужилаштво у Ваљеву дописима Кт.бр.239/13 од 26.06.2013. године и 15.10.2013. године, обавестило првостепени орган да је на дан 19.02.2013. године истражном судији Основног суда у Ваљеву стављен предлог за предузимање истражних радњи у односу на тужиоца, а због постојања основане сумње да је извршио кривично дело незаконит лов из члана 276. став 1. КЗ, те да и након спроведених истражних радњи и утврђивања свих релевантних чињеница решењем овог тужилаштва од 23.04.2013. године, одбачена кривична пријава против тужиоца, а услед недостатка поузданих доказа да је извршио кривично дело, које му је наводима кривичне пријаве стављено на терет. Имајући у виду садржину списа и наводе напред наведених дописа Основног јавног тужилаштва у Ваљеву као и околност да су ови сачињени пре доношења првостепеног решења, то је тужени орган био дужан да изнесе доказе односно да потпуне разлоге из којих несумњиво произлази закључак о постојању опасности која од тужиоца прети личној и имовинској сигурности других лица. Полазећи од напред наведеног, по оцени Управног суда разлози за одузимање предметног оружја од тужиоца, морају по природи бити такви да налажу одузимање предметног оружја од тужиоца, а не да се ради о разлозима који само стварају могућност за одузимање оружја.Са изнетих разлога, по оцени суда оспореним решењем повређена је одредба члана 199. став 2. у вези члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, са којих разлога је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца.

По оцени Управног суда, основано се у тужби тврди да није поступљено по налозима из пресуде Управног суда број 5764/14 од 17.12.2015. године. Ово стога, јер када суд поништи управни акт против кога је био покренут управни спор, надлежни орган је везан правним схватањем и примедбама суда при доношењу другог акта уместо поништеног, сходно начелу обавезности пресуда донетих у управним споровима, прокламованог у члану 7. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09). Ово начело не значи само обавезу надлежног органа да пресуду којом је оспорени акт поништен изврши тако што ће уместо поништеног акта донети други, већ и обавезу да нови управни акт донесе у свему према правном схватању и примедбама суда у погледу поступка. Правно становиште које суд заузима у пресуди, тумачећи пропис који се у конкретном случају примењује, надлежни орган мора прихватити као и примедбе у погледу поступка, те на основу таквог тумачења, уз отклоњене недостатке у погледу поступка, у поновном поступку решити ствар.

У поновном поступку тужени орган је дужан да, на основу веродостојних доказа, које ће прикључити списима предмета, несумњиво утврди чињенице од којих

зависи примена одредби члана 24. у вези са чланом 8. став 2. Закона о оружју и муницији (“Службени гласник РС”, број 101/2005...64/2015).

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, Управни суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога што је одлука суда у овом спору заснована на утврђеном постојању повреде правила поступка од стране туженог органа, које ће бити отклоњене у поновном поступку одлучивања по жалби тужиоца од стране туженог органа.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што је тужени орган везан примедбама суда изнетим у овој пресуди, у складу са одредбама члана 69. став 2. наведеног закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 22.06.2017. године, 2.У.12404/16

Записничар **Председник већа-судија**
Милан Шуњур, с.р **Стево Ђурановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ПТ